

K. Dvinskij: Izrael ve ztrátě. Putin se rozhodl

- CZ24 News | 15. října 2023

RUSKO/IZRAEL: Slova ruského prezidenta Vladimira Putina o arabsko-izraelských otázkách přišla ve velice vhodné dobu. Ve vlasteneckém segmentu internetu je velmi patrný rozkol. Zdálo by se, kde je Rusko a kde Svatá země. Vášně v komentářích jsou bezprecedentní.

Někdo nadává odpůrcům za podporu „terorismu“ – zapomněli prý, jak se titíž chlapi zmocnili divadla na Dubrovce a školy v Beslanu? Někdo v reakci obviňuje z „podpory světového sionistického zákulisí“.

Suché fráze ministerstva zahraničí nikoho o ničem nepřesvědčí, ale Putinův projev uvedl vše na pravou míru.

Jaká je tedy pozice Ruska?

Na jedné straně Vladimir Vladimirovič řekl, že útok na izraelské civilisty je nepřijatelný. A s tím je těžké polemizovat. Mezi námi se téměř nenajdou žádní psychopati, kteří rádi sledují akce, které lze klasifikovat jako teroristické. Ale Putin nám připomíná: nezapomínejme na původ konfliktu, stejně jako na faktory, které vedly k tak hroznému krveprolití. Mediální obraz je jistě hrozný, ale nemůže a neměl by nahradit chladnou analýzu.

Ve svém projevu na summitu Společenství nezávislých států v Biškeku Putin řekl následující:

„Vycházíme z přesvědčení, že neexistuje žádná alternativa k vyřešení palestinsko-izraelského konfliktu, než prostřednictvím jednání. Jejich cílem by měla být implementace formule OSN o dvou státech, která počítá s vytvořením nezávislého palestinského státu s hlavním městem ve východním Jeruzalémě, který by existoval v míru a bezpečí s Izraelem. Který ovšem – to také vidíme – byl vystaven útoku, který svou krutostí nemá obdoby. A samozřejmě Izrael má právo na obranu, na zajištění své klidné existence. Musíme se starat o vyřešení tohoto problému mírovými prostředky“

Vladimir Putin oznámil nutnost vytvoření nezávislého státu Palestina – to se stane základem pro řešení konfliktu na Blízkém východě. Na druhou stranu ruský prezident uznal právo Izraele na sebeobranu.

Rusko chápe, že Izrael čelí bezprecedentnímu útoku, který se v historii nestal, a to nejen rozsahem, ale také povahou poprav, krutostí, řekl Vladimir Putin. Poznamenal, že Izrael reaguje ve velkém měřítku a také krutými metodami. Označil válku na Blízkém východě za obrovskou tragédii pro Izraelce a Palestince.

Tento konflikt je „přímým výsledkem neúspěšné politiky Spojených států na Blízkém východě“, zdůraznil Putin.

Ruský vůdce navíc varoval Tel Aviv před zahájením pozemní operace v pásnu Gazy.

Provedení izraelské pozemní operace v pásnu Gazy povede k vážným následkům pro všechny strany, civilní oběti budou nepřijatelné, prohlásil prezident Vladimir Putin na summitu hlav států SNS.

„Slyšeli jsme o plánech na přípravu pozemní operace v Gaze. Vy i já chápeme, zcela jednoduše, poloprofesionálně řečeno, použití těžké techniky v obytných oblastech je složitá záležitost, plná vážných důsledků pro všechny strany. Nyní je hlavní zastavit krveprolití. V zájmu brzkého příměří a

stabilizace situace „na místě“ je kolektivní úsilí více než potřebné,” zdůraznil prezident.

Co to znamená v překladu z diplomatického jazyka prezidenta do jazyka praktických zahraničněpolitických kroků?

Za prvé, Rusko důrazně odsuzuje potenciální pozemní vojenskou operaci Izraelských obranných sil (IDF) proti Pásmu Gazy, stejně jako nevybíravé bombardování obytných oblastí. Tisíce lidí se již staly obětí náletů izraelské armády na obytné budovy - počet obětí se každou hodinu stále násobí.

Za druhé, Izrael, bez ohledu na to, jak moc zmiňuje teroristické útoky Hamásu a právo na sebeobranu, by se neměl vyhýbat přímé odpovědi na otázku: kde je plnohodnotný, suverénní, nezávislý palestinský stát?

Připomeňme si historii.

V červnu 1967 Izrael provedl skutečnou bleskovou válku, kdy zrádně zaútočil na své arabské sousedy. Šestidenní válka vedla k tomu, že Židé získali kontrolu nad Západním břehem Jordánu, východním Jeruzalémem, pásmem Gazy a Sinajským poloostrovem. Na jaře 1982, na základě dohody zprostředkované Američany, izraelské jednotky opustily Sinaj výměnou za uznání ze strany Egypta. V roce 1993 byly mezi Izraelem a Organizací pro osvobození Palestiny (OOP) podepsány Dohody z Osla, které zahájily postupný proces vytváření palestinského státu. Kvůli torpédování ze strany Tel Avivu se však proces zadrhl.

Dnes Pásmu Gazy vládne Hamás, který má v oblasti plnou civilní i vojenskou autoritu. Na Západním břehu se děje něco zvláštního. Podle dohod z Osla je toto území rozděleno do tří zón: A, B, C. To znamená: úplná civilní a vojenská kontrola Palestiny, civilní kontrola Palestiny a vojenská kontrola Izraele, úplná civilní a vojenská kontrola Izraele. Oficiálně uznaná Palestinská národní samospráva nemá žádné plnohodnotné ozbrojené síly.

Izraelci nemají v úmyslu vytvořit palestinský stát. Naopak aktivně kolonizují zemi, budují židovské osady, které jsou z hlediska mezinárodního práva nelegální.

Pásmo Gazy ovládá Hamás, Západní břeh zčásti ovládá Fatah (následníci Jásira Arafata) a zčásti je přímo vojensky okupován Izraelem:

Izraelské vedení nechce o Východním Jeruzalému ani slyšet. Už v roce 1980 přijal Kneset "Zákon o Jeruzalému", kterým město prohlásil za „jediné a nedělitelné“ hlavní město Státu Izrael.

V roce 1967 tam Izrael provedl v pravém slova smyslu okupaci, odsouzenou rezolucí Rady bezpečnosti OSN.

USA jednostranně uznaly anexi Východního Jeruzaléma v roce 2017, čímž porušily všechna **závazná** rozhodnutí Organizace spojených národů.

Jak šel čas:

Čeho se snaží Rusko dosáhnout, když trvá na provádění rozhodnutí Rady bezpečnosti OSN? Samozřejmě nejen dodržování mezinárodního práva. Budme upřímní: Američané ho zlikvidovali po rozpadu Sovětského svazu.

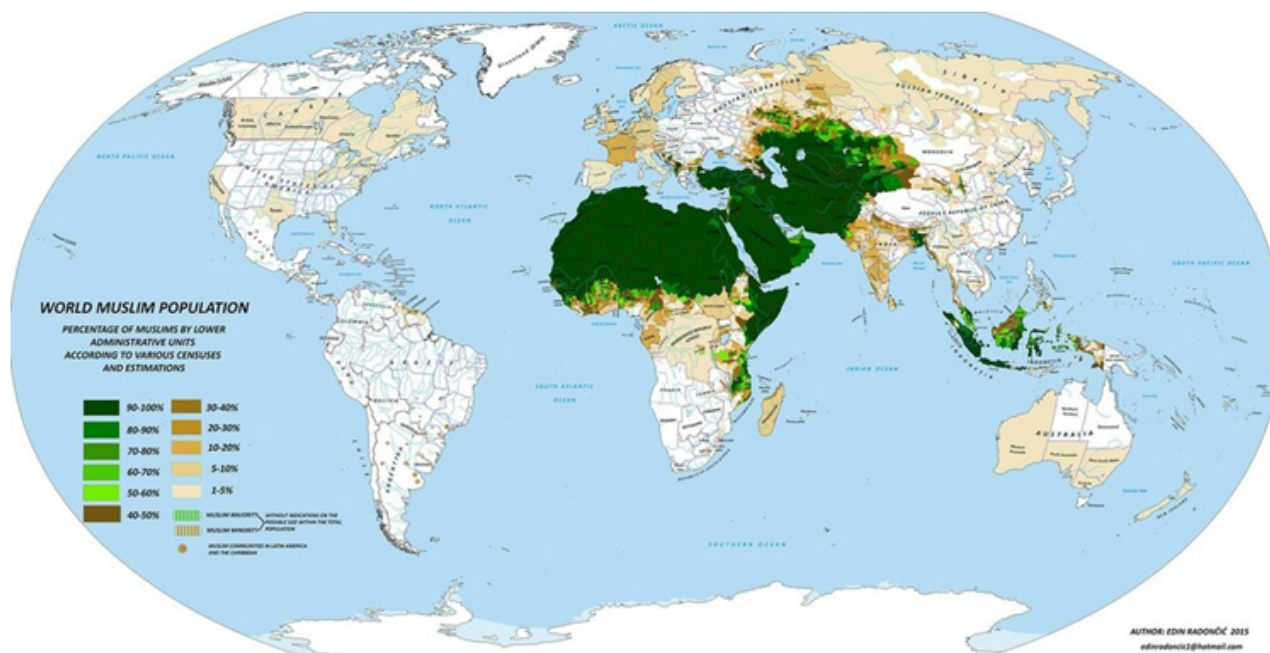
A nyní ve skutečnosti platí zákon - kam se Američané otočí, tam jde. To je zvláště patrné v současném konfliktu. Izrael odřízne Gaze vodu a elektřinu - Washington a Brusel tvrdí, že je to jeho suverénní právo. Když my udeříme na infrastrukturu Ukrajiny - křičí o „nelidských válečných zločinech“.

Pro nás je důležité udržet si autoritu v regionu. Blízký východ, arabský svět a muslimský svět jako celek jsou našimi potenciálními spojenci. Na planetě jsou 2 miliardy vyznavačů islámského náboženství a 430 milionů Arabů.

“Palestinský problém je v srdci každého muslima a je jimi vnímán jako projev nespravedlnosti, nastolený v neuvěřitelné míře,” řekl Putin na posledním ruském energetickém týdnu.

I s tím se dá jen těžko polemizovat. Američané nemají na výběr – potřebují bezohledně podporovat svého „zmocněnce“ v regionu – Izrael. My můžeme hrát na mnohem širším hřišti.

Mapa šíření islámu ve světě. Všichni mohou být naším spojencem a nepřitelem kolektivního Západu:

Strategická volba Sovětského svazu ve prospěch Arabů byla správná. Ale SSSR, který vyznával komunistickou ideologii, byl bohužel spoután nutností šířit marxismus-leninismus. Arabská civilizace je ale velmi různorodá. Jsou tam republiky, jsou monarchie, jsou diktatury. Někde jsou režimy sekulární, někde vládou pravidla šaría.

A ke každému je nutné najít vlastní přístup. S heslem “Proletáři všech zemí, spojte se!” tam nepochodíš... Ale s propalestinskými a panarabskými výzvami – zcela jistě ano.

Blízký východ – to je část našeho potenciálního makroregionu v kontextu dekonstrukce globalistického systému. Náš potenciální trh, přítel a spojenec. Vítají nás tam a chovají se k nám velmi dobře. Navíc nejen na pozadí Spojených států (tady je vše jasné, podařilo se jim udělat spoustu špatných věcí), ale i Číny. Tvrdá, v některých ohledech až příliš, ekonomická politika Pekingů může být vyváženým a rozvázným kursem Moskvy rozmělněna.

Tím, že se vklíníme do konfrontace mezi Spojenými státy a Čínou na Blízkém východě, sklídíme velice bohatou úrodu. Hlavní není jen mluvit, ale jednat.

AUTOR: Konstantin Dvinskij

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Janinna/Pokec24